

PRACOWNIA

TYGODNIK Niezależny

PRENUMERATA: miesięczna 80 gr.
kwartalna 2-30 zł. — półroczna 4 50 zł.
roczna 9.— zł.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA
Sosnowiec, ul. Piłsudskiego L. 8.
KONTO CZEKOWE P. K. O. Nr. 304.310

CENY OGŁOSZEŃ

1 strona wiersz 7/8m	75 groszy
Kronika	50 "
Nadzwyczajne	40 "
Zwycięzcy	20 "

GDY POLAK POZOSTAJE BEZ PRACY, GDY POLAK GŁODNY — ŁAJDACTWEM JEST POPIERAĆ OBYCH.

ZDROWE — SMACZNE, A TANIE

MASŁO „KRAKOWIANKA“

MLEKO Sp-ni Ziemiańskiej

Hurtowa sprzedaż: Sosnowiec, Sienkiewicza Nr. 1. telefon 8-76 i 9-45.

Z Nowym Rokiem.

Sosnowiec, 1. stycznia 1935 r.
Wkraczamy w 2-gi rok naszej pracy. Udziany w Nowy Rok pełni stuchcy, że praca zaczęta nie pójdzie na marne, że nasza myśl pochwyci cały naród i że sztafeta wiary pójdzie do zwycięstwa. Jeden rok więcej upłynął w wielkim trudzie; a le dziś zdajemy sobie jasno z tego sprawę, że tragedia nasza jeśli nie została umniejszona, to stała się widoczniejszą dla tych, którzy jej dotąd nie widzieli.

Postęp żydotwa nie ustaje. Z przerwaniem patrzamy na to jak ta wroga fala zalewa Śląsk, Wielkopolskę, Pomorze, jak woiska się do Gdyni... Nie mamy słów oburzenia pod adresem tych, którzy zapomniawszy o doli Polaka, popierają wrogiego żyda. Podnosimy zbiorowy protest przeciw nawale żydowskiej.

Nie jest u nas dobrze, ale dobrze się dzieje, że poznaje to szeroki ogół. Ziemia na wsi masowo przechodzi w ręce żydotwicy. Egzekucje niszczą podstawy bytu polskiego chłopca. Produkty rolne spadły do najniższych cen. Zysk z ziemi ciągnie żyd!

Chłopek polski! Jeśli chcesz, by przyszość Twoja nie zakończyła się katastrofą, by ostatni skrawek ziemi nie poszedł w żydotwicy ręce — stań pod naszym sztandarem i ponownie realizować Nową Polskę dla Polaków.

Fabryki największe przedsiębiorstwa, kopalnie — wszystko dostaje się w spony żydotwicy. Kosztem robotnika - Polaka tyże obcy cziowiek! Na jego nędzy zarabia miliony przybyszy azjatycki.

Robotniku! Zrzuć z siebie pęta „i-óci“, jaką dla Twoego ujarznienia narzucił żyd. Doktryna socjalizmu jest narzędziem, który z Ciebie czyni żydki dla tego, który ją stworzył. Jeśli staniesz do walki z największym wrogiem, a staniesz z nami — zwycięstwo Twoje będzie większą żydka.

Handel i przemysł polski zabija tważa żydotwicy. W każdym mieście na każdej ulicy żydzi opanowali najlepsze placówki. Kupiec - Polak walczy z przewagą obcą, lecz niejednokrotnie pada zwyciężony. Naszym obowiązkiem jest popieranie Polaka! Twoim obowiązkiem Kupcu polski jest śmiała i odważna walka z przemożnym wrogiem. Jest współurucza z tem społeczeństwem, które Cię popiera.

Abym zwyciężyć napływ żydów do zawodów wolnych, do stanowisk publicznych musimy stworzyć jeden wielki front inteligencji, który wypowie otwartą walkę obcej rasie. Polaki inteligent, student uniwersytetu, pracownik umysłowy — jak przednia straż musi iść w naród i popierać, a nie świecić przykładem.

Cała Polska, wszyscy Polacy bez różnicy przekonań muszą z nowym

rokiem podjąć nasz sztandar, bo jednością siłni dopniemy do celu!

Przed nami stoją wielkie zapory do pokonania; przeszkody stawiane nie mogą, przeciwnie — muszą nam dodać siły, byśmy mogli stoczyć naszych nówóg i nieściśn stworzyć Nową Polskę dla Polaków.

Na ziemi naszej śladła „wrogów gromada“ i czyha, kiedy nam za-

dadła na śmiertelny cios! Pamiętajmy o tem, że my wcześniej musimy wroga unieszkodliwić, bo my jesteśmy w własnym kraju, na własnej ziemi i obcy nie ma prawa do niej!

Polacy! U progę Nowego Roku weźmy się do czynu! Pochwyćmy za lapaty i kilofy i kujmy jasną przyszłość. Jeśli zaśpiemy i ten moment „rozdziobią nas kruki, wrony“.

Z Nowym Rokiem do pracy dla wielkości Polski dla przyszłych pokoleń. Nasza tragedję przemienimy w świetlaną przyszłość, w której Polska stanie

POLSKĄ DLA POLAKÓW.

Do czynu! Do pracy!

Faszyści wszystkich krajów przeciw żydom.

Berlin (—) W prasie tutejszej pojawiły się komunikaty o zakończeniu obrad międzynarodowego kongresu faszystów w Montreux. Kongres postanowił jednogłośnie wyśtosować depeszę do twórcy faszyzmu Mussolinięgo. Powzięto uchwałę wyzywającą do szerzenia we wszystkich pań-

stwach idei ustroju korporacyjnego. Na zakończenie uchwalono jednomyślnie rezolucję wysuniętą przez grupę belgijską, i norweską w sprawie kwestji żydotwicy. Rezolucja brzmi: każdy kraj powinien sam zdecydować o sprawach ras i moralności. Są żydzi, którzy szkodzą in-

teresom materialnym krajów, w których mieszkają; tworzą oni państwo w państwie i popierają

ruch rewolucyjny.

Kongres wyzwa do walki z temi grupowaniami ludności żydotwicy.

Samoobrona narodu niemieckiego

„Nie zawachamy się żelazem wytypić całą socjętę żydotwicy“.

Dnia 5 listopada 1934 r. ogłoszono list 28 obywateli niemieckich, przebywających na emigracji, którzy zostali pozbawieni obywatelstwa Rzeczy spowodu działalności uznanej przez władze niemieckie za szkodliwą dla interesów państwa niemieckiego. Na liście tej m. in. figurują: poseł komunistyczny z Bawarii Beimler, który zbiegł z obozu koncentracyjnego w Dachau i następnie wydał broszurkę p. t. „W obozie morderców z Dachau“, znany pisarz niemiecki i pacyfista Leonhard Frank, ks. Max Karol zu Hohenlohe - Langenburg, bawący w Paryżu, Hubert hr. von Loewenstein - Scharfeneck, Klaus Mann, syn sławnego powieściopisarska Balder Olden, czołowy publicysta niemiecki, który wydał książkę p. t. „Hitler — zdobywca“, Erwin Piscator, jeden z głównych modernizatorów teatrów niemieckich, Gerhardt Seger, zbiegły z obozu kon-

centracyjnego działacz socjalistyczny, autor broszury p. t. „Oranienburg“, przetłumaczający na wszystkie prawie języki europejskie, dr. Otto Strasser, brat synnego przywódcy narodowo - socjalistycznego Grzegorz Strassera, wydawca znanego tygodnika „Die Schwarze Front“.

Majątki tych osób ulegają konfiskacie na rzecz państwa, co do losów członków ich rodzin decyują jeszcze nie zapadła.

Tak sobie radzą patrzyjoci niemieccy z wrogami swej ojczyzny, żydami, masonami, socjalistami, komunistami, pacyfistami i t. p. Najpenna hołota kałahu; ponadto zapowiedziane są dalsze kroki odwetowe, bo prasa niemiecka donosi, że na zebraniu HA GO (organizacji handlu i rzemiosła) Willy Hoffmann oświadczył m. in.: „Niech się nie zdaje żydotwicy emigrancem podlegającym zagranicę, że partja i naród niemiecki spoko-

nie przyglądają się będzie trwającej zagranicą hecy antyniemieckiej. Gdyby z walki o Saarę miły się wyłonił jakikolwiek powikłania lub gdyby miało zgoda dojść do wojny, to nie zawahamy się żelazem wytypić całą socjętę żydotwicy. Nie tylko mężczyźni, ale też kobiet i dzieci nie będziemy oszczędzali, i ten sposób bowiem rozwiążemy całą kwestję żydotwicy w Rzeczy“.

Nie należy się dziwić surowości zarządzeń tych środków; naród niemiecki wszak dobrze wie, co żydzi zrobili i wciąż robią z narodem rosyjskim, który tępiący jest milionami (dosłownie).

Cheć uniknąć takiego losu — Niemcy zmuszeni będą ewentualnie wytypić u siebie żydów; nie będzie żydów, to i nie będzie kwestji żydotwicy.

Tymczasem zaś, nie poprzestając na słowach, patrzyjoci niemieccy bronią swych rodaków czynem. Oto

5296 2 (1935)

„Nasz Przegląd” (6. listopada 34.) ze wściekłością sygnalizuje: — Cała prowincjonalna prasa niemiecka prowadzi skoncentrowaną

kampanię o wypieranie żydów z handlu bydem w Niemczech. Do licznych targowisk jak np. w Hisnu, żydzi wogóle nie są dopuszczani. Szczegół-

gwaltowną kampanię w tym zakresie prowadzi „National Zeitung” w Essen (organ Georinga). —

cy gloryfikowali ustrój bolszewicki. Obok tej publicznej propagandy. Komuniści stworzyli nowy rodzaj prasy t. zw. „z ręki do ręki”. Takich komunistycznych i pół-komunistycznych pismek pojawiało się w U.S.A. b. wiele i to prawie we wszystkich językach świata. Oczywiście nie ulega najmniejszej wątpliwości, że jest to dziełem Moskwy.

Żydzi w armii francuskiej.

(Korespondencja własna).

Paryż (A) — W francuskiej armii, podobnie jak w marynarce jest wielka ilość wyższych oficerów — żydów, ha, nawet generałów. Oto niedawno zmarł w wieku 81 lat francuski generał Valabrègue, który pochodził z żydów. Już w czasie wojny 1870/71 był on oficerem, a podczas wojny światowej inspektorem generalnym. Tum samem osiągnął on takie stanowisko, jakiego przed nim żaden żyd w francuskiej armii nie miał.

Oprócz generała Valabrègue'a istnieją jeszcze pokonańca licza żydów, którzy piastują wysokie stanowiska.

Jako pierwszego należy wymienić generała Leopolda See. Charaktery-

styczny jest wypadek, jaki wydarzył się przed wybuchem wojny w 1870/71 r. Oto kiedy w Alzacji (ktąd pochodzi See) wybuchy antyżydowskie rozszalały, dla przywrócenia porządku wysłano tam oficera See, który później znalazł się w gwardji wersalskiej. Kiedy generał wydzwiżył See poszedł na emeryturę, zapisał się do wielkiego konsystorium żydowskiego w Paryżu.

Do bliskich współpracowników marszałka Joffre'a należał między innymi zmarły generał Aleksander.

Oficerem francuskim był (znany ze swej afe) Alfred Dreyfus.

Na czele grupy francuskiej floty powietrznej stoi generał wydzwiżył o

wymownem nazwisku Camille Lévi. Komendantami korpusu byli generalowie „Jules” Heymann i Grunhuch.

Do generalizacji francuskiej zaliczają się generalowie brygad: Bloch, Boris i Naquet — Laroque. Ten ostatni jest synem generała wydzwiżył!

Także zmarły generał Valabrègue miał brata, który był wyższym oficerem.

Tradycje oficerów zostały naruszone nie przez napływ żydów.

Na wysokie stanowiska urzędników w kolonjach są również powoływani żydzi.

W XVI w. 200 tysięcy, w XX w. 4 miliony!

JAK ŻYDZI OPANOWALI POLSKĘ?

Dziś po Ameryce jesteśmy najbardziej nieszczęśliwym krajem. Ojczyzna nasza jest drugim skupieniem żydów na świecie 4 miliony obcych przybyszów zajmo miejsca 4 milionów Polaków we wszystkich dziedzinach naszego życia. A oprócz tego płyną do nas wszyscy ci, których wyrzucają za różne zbrodnie i przestępstwa, a ci rekrutują się tylko z żydów.

Poliska dziś stała się przystankiem dla „ponieważ” i wyrzucanego szwadrona żydostwa. Tem samem pogorszyła los swych własnych synów.

Warto się jednak zastanowić nad tem, kiedy żydzi napłynęli tak licznie do naszego kraju.

Poraz pierwszy ruszyła do nas silniejsza fala żydostwa za Kazimierza Wielkiego. Nie znaczy to, że przedtem kraj nasz żydów nie miał zupełnie. Oni byli, ale w tak małej ilości, że nie odgrywali prawie żadnej roli. Ponadto nie mieli żadnych praw, byli własnością pana, na którego ziemi osiedli. Ponieważ już wtedy zdarzały objawy pasożytnictwa, więc nalo-

żono na nich surowe przepisy prawne, które bezwzględnie karaly ich występki.

Żydzi dali jednak do zdobycia produkującego stanowiska. Dlatego wykorzystywali każdą okazję do tego. Ponieważ stanowiska takie zdobyć mogli tylko liczebnością, więc też napływ żydostwa rósł z każdym rokiem.

Już w początkach XVII wieku osiągnęli cyfrę 200 tysięcy. Od wieku XVII datuje się ich szybki wzrost. W czasie „potopu” (wojny z kozakami i szwedzki) a więc w najcięższych dla Polski chwilach, należą żydów podniosła się do 620 tysięcy. Za czasów panowania Stanisława Augusta, żydzi licza bezmała 1 milion, a po drugim rozbirocie około 2 miliony mieszkańców.

Okres niewoli był dla nich okresem największego sukcesu. Podczas gdy nasi ojcowie zmagali się z wrogiem, gdy ginęli na szubienicach i w kazamatkach, żydzi wyszliwują się zaborczy. Szpiegowali, donosili — nie zapo-

znawali przytem o zabezpieczeniu sobie przyszłości.

W tych tragicznych dla nas latach licza żydów wrosła prawie do 5 milionów. Hasła wolnościowe wykorzystywali żydzi, aby podjąć walkę o równoprawnienie.

Kiedy Polska wstąpiła z grobu niewoli na ciele jej pasywozowały obcy organizm. Wprawdzie nie całe 6 milionów żydów pozostało w obrębie naszego państwa, ale ci, których od nas odciąła granica powoli ku nam płyną.

I pomyśleć, że w przeciągu dwu wieków licza 200 tysięcy żydów wzrosła do 4 milionów!

A co będzie dalej? Co stanie się, gdy wszystkie państwa wyrzucą znie nawiązanych żydów? Czy wtedy cała 16 milionowa nacja żydowska powędruje do Polski?

Warto się nad to zastanowić! Ale i pomyśleć trzeba nad tem, co zrobić z tymi, których nienawidzą i u nas prawie wszyscy?

Zabotyńscy przyjeżdża do Krakowa!

Warszawa (—) Fogłoski o przyjeździe Zabotyńskich sprawdzają się. Ma on przyjechać do Warszawy 2-go stycznia, a następnie udać się do Krakowa na zjazd rewizjonistów.

Jeszcze raz podkreślamy, że Zabotyńscy ze względu na swe wrogie nastawienie do Polski nie powinien otrzymać zezwolenia na wjazd w granice Polski, a tembardziej na zjazd wrogiej nam organizacji.

Czy w Gdyni zawiąże się gmina żydowska?

Żydzi zatakwali ostatnio i Gdynię.

Ludność żydowska — jak podaje prasa żydowska — liczy tam obecnie przeszło 1000 głów, a jednak nie może tam jeszcze powstać odrębna gmina żydowska. Jedną z głównych przyczyn, dlaczego to nastąpić nie może, jest brak na miejscu cementarza żydowskiego, ustawa zaś wymaga, ażeby każda gmina wyznawców posiadała przedwzrostkiem cementarza.

Starania czynników żydowskich o pozyskanie terenu na cementarz nie odniosły nareznie skutku i pozostanie tak do czasu, niż będą układowe roki. Obecnie ludność żydowska Gdyni należy do gminy wapińskiej, obejmującej ponadto Kartuzy, Wejherowo i Puck. Zmarłych grzebie się na cementarzu żydowskim w Wejherowie.

Komunizm w U.S.A.

KTO STOI NA CZELE PROPAGANDY KOMUNISTYCZNEJ? — ŚRODKI PROPAGANDOWE. — PISMA KOMUNISTYCZNE. — SENSACYJNE ODKRYCIE. — KIEDY NADEJDZIE WYZWOLENIENIE?

(Oryginalna korespondencja).

Chicago („Lar”) — Kiedy pomiędzy U.S.A. a Sowietami stanął formalny układ, było jasnym, że w Ameryce rozpocznie się szeroka propaganda komunizmu. Komuniści propagują swoją ideę i światopogląd wśród swego otoczenia. Ciekawe są jednak metody propagandowe. Oto bolszewickiej propagandy nie prowadzą się pod imieniem partji komunistycznej, lecz walczą się np. o pacyfizm, przeciw grzeźbom niezbezpieczeństwu wojny, przeciw rasyzmowi i nacjonal-socializmowi i t.d. Akcja ta jest prowadzona przede wszystkim przez żydów i komunistów tylko w celu propagandy bolszewizmu.

Głównymi kierownikami tej akcji są dwaj emigranci — komuniści z Niemiec: Munnzenberg i Adcock. Dr. Ezerfeld. Oprócz nich można zauważyć „przy pracy” wielką liczbę propagatorów i mówców komunistycznych z innych krajów. Komuniści wykorzystują wszystkie kierunki polityczne i gospodarcze U.S.A. Tak np. wśród młodzieży propagują tezę, że tylko komunizm zdola uratować ludzkość i świat od wojny i upadku. Tym sposobem pragnie komunizm

pozyskać szerokie masy dla swych celów — co mu się w wielu wypadkach udaje.

Kiedy niedawno temu został opra-

cowany gigantyczny plan naprawy gospodarczej, komuniści ogłosili to, za twórcy. Po wielu miastach odbywały się ich zebrania, a mów-

„Polskie Radio” zmienia nazwę?

Polskie Radio transmitowało w dniu 16 grudnia 1934 r. koncert na Berlin. Program koncertu wypełniony był utworami jazzowymi, a wykonany został przez orkiestrę Henryka Warsy. To, że p. Wars ma na imię Henryk — wcale nie dowodzi, aby był Polakiem, a wręcz przeciwnie — jest rasowym żydem, takim jak wielu innych jego współpracowników. Odmacza się tylko jedną cechą, a mianowicie: iście żydowską bezwzględnością. Oto p. Wars pozwolił sobie grać utwory naszych „polskich kompozytorów” jak: Gold, Wlast, Rozner, Petrusburski, i t. p. Zwraca uwagę smutny fakt, że p. Wars nie umie wyszukać ani jednego utworu kompozytora chrześcijańskiego, którego nazwisko miałoby naprawdę pol-

skie brzmienie. I na dodatek koncert nadawany do Berlina (!). To jest należała propaganda „Polskiego Radja”. Cóż pomysłił sobie przeciwny postawia zmniejszenie Polaków — kompozycją, że niema u nas nazwisk na „sk”, a są tylko żydzi, którzy mało, że zaczynają coraz bardziej zabagnić program „Polskiego Radja”, że ciągle występują jakies Baumgarteny Rozmery, — to jeszcze eksportuje się ich zagranicę, właśnie do tego kraju, który potrafił podnieść głowę przeciwko hydrze żydowskiej. Czyż nie skandal, aby jakis wstrętny żyd który dobrze nie umie mówić po polsku, mógł stanąć przed mikrofonem razem z polskim profesorem uniwersytetu?!?! Cóż na to Dyrek-

cja Polskiego Radja, cóż na to p. Puławski, który nosi przecież tak chlubne nazwisko?... Czyż mało jest Polaków, którzy chyba lepiej mogą parować od żydów? Czyż niema kompozytorów — Polaków, czyż utwory ich nie są piękne? Kiedys nareznie par stanowią pachną pieniądze w kieszenie Strulińskich, Izaków, Abrahamów, którzy tylko kalają imię Polski zagranicą?

A jeżeli „Polskie Radio” pragnie w dalszym ciągu robić propagandę żydom, podczas gdy setki Polaków o wybitnej indywidualności artystycznej marumie się i ginie z nędzy, to mamy prawo żądać, aby zamiast „Polskie Radjo” nazywalo się „Jüdische Radjo”, a wtedy napewno Berlin nie przyjmie transmisji. Ufa.

PIJĆ!

PIWO OKOCIMSKIE

MARCOWE, EKSPORTOWE, PORTER, W SEZONIE ZIMOWYM ŚWIETOJANSKIE

Dwa morderstwa ci sami — podżegacze.

Patryjotyczny publicysta francuski Pierre Gaxotte pisał w czasopiśmie „Le suis partout” (cytuje miesięcznik „La Libre Parole” Nr. 11 z 1934): „Król Aleksander odmówił uznania Sowieców, — zmarł na terenie Francji — sojusznicki Z. S. S. R. P. Barthou został uderzony kulą, która nie była dlań przeznaczona. W trzy tygodnie po tem, jak ucałował mordercę Wallacha - Meera, nazywając go „moim przyjaciółcą Litwinowie” — padł z ręki drugiego Wallacha - Meera. 28 czerwca 1914 r. Arcyksiążę Franciszek - Ferdynand i jego małżonka, hrabina Zofia wysiedli w Sarajewie. Podczas kiedy, arcyksiążę wraz ze świtą kierowali się do zarządu miejskiego — niejaki Gabrinowicz rzucił do powozu arcyksięcia bombę, lecz chybił: w drodze powrotnej arcyksięcia, pewien „Bośniak”, Prin-

cip — będący dobrym strzelcem — zastrzelił obydwu dostojnych małżonków wystrzałami z rewolweru.

Słędztwo wykazało, że morderca Princip był żydem, że jego współnicy byli masonami, i że zamach był zorganizowany przez loże masońskie.

W dwadzieścia lat później, 11 października 1934 r. król Jugosławii wygłaszał w Marsylii, aby złożyć wizyte władzom francuskim. Kiedy król i otoczenie udawali się do prefektury, pewien „Kroal” Kelemen przyskoczył do samochodu, w którym znajdował się król i wystrzelał z rewolweru zamordował króla Aleksandra, oraz śmiertelnie zranił ministra Barthou, szedzącego obok.

Morderca został na miejscu zabity przez nadbiegłych policjantów.

Badanie trupa mordercy wykazało, że Kelemen był obrazywany.

Wykryto z drugiej strony, że żyd Kelemen „współpracował” podczas rewolucji węgierskiej z żydem Bela Kuhnem. Jeden ze współników mordercy, niejaki Balez jest członkiem Komitetu Wykonawczego Kominternu i w grudniu 1933 r. na posiedzeniu plenarnem tego Komitetu w Moskwie składał sprawozdanie z działalności partji komunistycznej w Jugosławii. W jakim celu żydomasoner ja zamordował króla Aleksandra — to może najbliższa przyszłość pokazać. W r. 1914 zabójstwo arcyksięcia Franciszka - Ferdynanda wywołało wojnę światową, która przelała złotą architekturę do kieszeni żydowskich i obalila try monarchję chrześcijańską. Co zaś wywoła morderstwo króla Jugosławii, o tem chyba dowiemy się niebawem.

Sw.

Polsko - żydowskie zbliżenie według projektu z 1920 r.

Syonizm nie jest platoniczną ideą — mówi w 1928 r. Franz Oppenheimer w Londynie na zebraniu syjonistycznym — organizacja ta — ale u rzeczywistości się w praktyce; jeśli wyrazem dążeń narodu żydowskiego aby stworzyć sobie ojczyznę, jest zgadzeniem międzynarodowym i dąży do stworzenia nowego kraju, Erec Izrael (Palestyna) winien być obrucyony w Szwajcaryj Morza Środkowego, — celem jego nie jest stworzenie środowiska dla żydów przeladowanych w diasporze”.

Na tej podstawie Jakob Wigzki pisał w Hajnie w 1928 r.: „my zawsze idziemy z dobrem i za sprawiedliwość, prawdziwe polsko - żydowskie zbliżenie musi opierać się na planie wprowadzenia w życie faktycznego równoprawienia żydowskiego, musi się zacząć od poważnych zamiarów a potem nastąpi zbliżenie.

Przynusowo odczynić niedzielną dla żydów musi być zniesiony. — I Zreformowany cały system podatkowy, aby na żydów nie padał cały ciężar; — II.

Szkoły ludowe muszą być utrzymane ze skarbu państwa i z funduszy samorządowych; nasze szkoły średnie i ludowe muszą uzyskać prawo publiczności. — III.

A co by dało?
ad 1)... powszechne święcenie niezdzielnym się na święcenie soboty (szabat) dla braku rekompensaty ze strony żydowskiej dla kupców i rękodzielników chrześcijan, którzy z konieczności musieliby pracować w niedziele.
ad 2)... ciężar podatkowy musiałby padać na te zajęcia w których żydów niema, przede wszystkim na zajęcia rolnicze.

ad 3)... musiano by nadać prawo publiczności „żargonowi” i „hebrajskiemu” językowi, zrównanemu w prawach z językiem narodu rdzennego.

W kwietniu 1927 pisał A. Harigles w Hajnie: „idziemy aby zdobyć nasz kraj, poza materjałem ludzkim posiadający inny środek materjalny — pieniądź. Erec Izrael jest dla nas tylko metropolją światowego żydostwa i twierdzimy, że bez silnego ekono-

micznie żydowskiego rozproszenia nie możemy mieć silnej kolonizacji w Erec Izrael”.

Ben-Cion Kac zaś pisze równocześnie (I. IV. 1927) w Hajnie: „W historii żydowskiej dzień 2-go kwietnia 1917 r. w Rosji musi zajmować duże miejsce.

Był on pierwszym pchnięciem w kierunku równoprawienia milionów. Pozostaje jeszcze prowadzić walkę o równoprawienie żydowskie w różnych krajach i spodziewać się należy, że zwycięstwo nadejdzie. Pamiętajmy o dniu 29 kwietnia 1917”.

Taki ma wygładzić polsko - żydowskie zbliżenie, które przy pomocy Jointu - Keren Kajemeth (żelaznego funduszu Izraela) i I. C. A. (imigr. colon - associa) ochrania od upadku dziesiątki i setki tysięcy żydów we wszystkich krajach (Hajnt z r. 1927/28).

Dwa są ośrodki polityki żydowskiej Jerolimoi w zakresie państwowości i Moskwa w zakresie takiego układu stosunków, jaki jest niezbędny dla bytowania żydostwa w rozproszeniu.

L. K.

P. Tadeusz Zaderecki w roli apologety.

Rozurkuje p. Zaderecki otwiera takie uroczyście motto:

„Wszystkie nieszczęścia ogarniające świat zawiniła niewiedza. — Baba Bathra Sa”.

Jak to ślicznie wygląda!... Jak wert set Thory w złoconej oprawie, u wrót

(Dokończenie art. „Centrala działa”) domu pobożnego Izraela, jak „tephilin” na czole chasyda śpiewającego radośnie „majufes”.

Z takiego motto nie trudno się domyśleć, że celem szan. autora jest... rozpryszyć mroki niewiedzy.

Czytamy zatem, z godnem tak szla

chetnej sprawy uszanowaniem:

Przedewszystkiem znajdujemy „pa rąg słów osobistej natury”. Oczywiście! Należy się przedzić zdumionemu czytelnikowi wyjaśnienie, dość — bądź co bądź — nieoczekiwane go sta nowiska. A więc, takie sobie, niepe-

wne, zmieszane, jakdlwie „ni to ni owo” człowieka, który zdaje sobie jasno sprawę z tego, że popiechno... no, nie ubliżamy poczciwemu zwierzęciu, które i tak, obrażone krzywdzącym je porównaniem z pewnego gatunku ludzi, zmieniło swe stare, radowane miasto na modernistyczny — bekon!

„Potem grzmieją fanfary... „Książka „Synowie Szatana” dla współcięcia obu narodów, polskiego i żydowskiego, nie jest bez znaczenia; uważam tedy, że w pierwszym rzędzie obowiązkiem polskiego publicysty jest dać jej należyte nasświetlenie, zasłużoną odprawę”.

Skoile następuje straszeczenie dzieła przerywane, co parę zdań „straszliwym” dosiami polemicznym. Ale co to za dosy. P. Zaderecki ima się znanie, i często przez różnych kółka — piora praktykowane, metody... nacągania twierdzeń autora i imputowania mu myśli, o których ani mu się śniło: tak więc sam sobie spreparowawszy taką wygodną kukłę wall w nią z furją rozjuszonego byka.

Nie chcąc pozostać goloalonym sprzenieżu Czytelnikom, par example jedno z takich „niezawodnych”

cięć tego „fechtmajstra” piora: „Ne str. 19 swej broszurki „paruje” nasz polemista zdania ks Ch. portwórzzone za Rodjonowem: „Gojom bądzie zakazany wszelki sport, atletyka, myślistwo pod karą śmierci”. Przypada tu więc do siebie: „Rzecz jasna (!), że będą dozwolone tylko żydom”. I wystrugawczy sobie takiego konika, już na nim harując z wielką fantazją: „Nasi sławetni żydowie nigdy nie wiedzą nawet (!), że myślistwo jest zabronione żydom przez religję, naprawdź poniawają żydów nie wolno zabijać zwierząt, tylko musi być do tego specjalny trzeźnik; powtóre, że zabite na polowaniu zwierze jest nieczyste, bezużyteczne do jedzenia, i t. d. Gdy tymczasem autorowie piszą, całkiem wyraźnie, o tem, że żydzy, dążąc do ujarznienia i zdegenerowania Arjów, przy pomocy demoralizacji, chcieliby zabronić im oddawania się zajęciom podtrzymującym teźnyne fizyczne, trzeźwość umysłu i t. p., które to przyrody... rzecz jasna — byłyby przewlekłą w realizacji ich szatańskich planów. Oto żyły z żyda był kiedyś dobry narciarz czy myśliwiec, nie ma narazie obawy! A gdyby nawet tak było, jak chce p. Zaderecki, to — czyżby sądził, że taki Dikis czy Lipman — czy wogóle przyszedł obywatela „królestwa szatana” — gdyby im przyszła chęćka do polowania. Niezwykle się z przepiśmi talmudu? Śmieśnie! Widzi pan zatem, kochany panie Zaderecki, że ten książek ma dwa końce i, my trzymamy za obydwa! I tak jest ze wszystkiem!... Skądta tylko, że nie mam tu do dyspozycji więcej miejsca, obskubamliwim bowiem niejedną uodobny kwiatek polemiczny z jaskrawych piałków. Godzi także p. Z. swą krucha konikija w różne, rzekome, usterek z zakresu znajomości hebrajskiego — usiłując tym sposobem wykazać „nieucztowo” autorów „Synów Szatana”, co w konsekwencji

powinno automatycznie przekreślić całość ich cennych relacji i t. d. i. t. d. Przypomnia to wszystko szaleńca, który uwiał się przegrzyć zębami kamienny mur swej celi: może uda mu się odhupać, tu i ówdzie, kruszynkę żwiru, ale gmach — rzecz jasna — jak stał, tak dalej stać będzie, a niezgodliwy furjat abtrygany krwią i pianą padnie smoczem na ziemię.

Jednym słowem: efekt chybiony — i kwita!

Takie argumenty możnałożyć w głowę jakimś homunculusowi, który przed chwilą zleciał z księżycą, a nie polskiemu chłopcu czy robotnikowi, czującemu na swem gardle duszącą żydowską obróżę!

Nlech sobie p. Zaderecki zapamięta i to także, że, chcąc skutecznie zwalczać żydzoznawców, trzeba

być ideowcem, jak oni; jak oni być narazyonym na tysiączne przykróżki, szantaze — a nie siedzieć żydowco za pazurek i stamtąd zdykować zatrutemi strzałami we własnych rodaków.

Ale cóż!... „Chwila” lepiej pisać, niż ubogic pisma antysemitckie, a wyciecał utarzą szkiełka Straków, Hirschów, Reinachów i t. p. są łatwiejsze, niż żmudna a niewdzięczna praca około redagowania czasopisma narodowego!

Ale to „odprawa” to się panu na prawo nie udała! Westchnij pan do bł. Filipa z konopi, patrona niefortunnej eskapady i. przynajmniej, choć ciał duchem, rzej! Na nie się zdał nawet pański żydowski dowcip. Moćne słowa ks. Charszewskiego pozostały niewzruszone i — aż Doje

znają wkrótce w społeczeństwie polskim należyć oddźwięk. A pańskiemu bruzurkami będą żydzi w piecu na szabas palić, bo nikt je czytać nie zechce. Skodza, że nie zajął się pan po swojemu tym ustępem w „Sy nach Szatana”, w którym autor przewidział i omawia rolę takich jak pan „szermurzy prawdy” — pozostałych na żółdnie żydowskim! Wgę mówi pan: „Odpieram to... nie w obronie żydów. Zabieram głos tylko w obronie ducha polskiego!” Ma pan poznać humor! Panie Zaderecki — Zad—Erec—ki! Jakież ci piękne, symboliczne ma pan nazwisko: widać w niem jasno, jak na dioni, i piękna „ożyźniona” żydów i „stanowisko”, jakie pan wśród nich zajmuje! Nomen — omen, o jakimś świat nie stał! Szwarc!

MIODOSYTNIA

KAZ. ROBACKIEGO

ZALOZONA — W ROKU 1841

poleca wszelkie miody tak do picia jak i lecznicze, od najstarszych Kraków, Sławkowska 26.

polski powinien znieść szkolnictwo wyznawane żydowskie, które namie subsydiuje.

Przecież chyba żydzi nie powinni mieć wykształcenia, praw, niż my Polacy! Tymczasem... nie my mamy szkół wyznaniowych polsko — chrześcijańskich, rząd nie udziela im żadnych subwencji, podczas gdy żydzi mają szkolnictwo czysto żydowskie subwencjonowane przez rząd.

Jakżeż to pogodzić? W tej chwili jasnym jest, że żyd nie może uczyć Polaka jeśli ma szkołę czysto żydowską.

Domagamy się, by zagadnienie nauczycieli żydów było traktowane jako zagadnienie oświatowe.

Domagamy się usunięcia nauczycieli — żydów nietylko ze szkół powszechnych, ale i średnich i uniwersyteckich.

Minister oświaty o nauczycielach żydach.

„NIEMA ZAGADNIENIA SZKÓŁ” — „ZAGADNIENIE ŻYDOWSKIE W SZKOLACH NIE JEST... ZAGADNIENIEM OŚWIATOWEM”.

Warszawa (r. h) — Na sejmowej komisji budżetowej poruszone w grudniu sprawę szkolnictwa mniejszościowego. W czasie dyskusji zabrał głos minister Jędrzejewicz, który między innymi powiedział:

„Poruszone tu zostało sprawą, która była szeroko komentowana w prasie: sprawa nauczycieli żydów w szkolnictwie powszechnem. P. Kordecki stwierdził szkodność istnienia u nas międzywyznaniowej szkoły powszechnej z ogólną organizacją szkolniczą, przypuszczam, że użna on również, iż nauczyciel bezwzględnie na swoje wyznanie, jeżeli posiada wszelkie warunki prawem przepisane ma równe prawo do wykonywania swego zawodu. W tym względzie musimy się stać na stanowisku, że ci którzy warunkom odpowiadają mają prawo wykładu w szkołach powszechnych. Dodaje, że władze szkolne dokładają starań, ażeby kierunek nauczania i wychowania we wszystkich szkołach i przez wszystkich nauczycieli odpowiadał celom, jakie szkoła sobie stawia. Dotychczas władze szkolne nie dopuściły do przyszedł nie będąc lokowały naruszenia jednej z nauczniczych zasad wychowania, jaką jest poszanowanie uczuć religijnych młodzieży. Muszę przytoczyć cyfry, które wyjądną zagadnienie nauczycieli żydów. Jeżeli weźmiemy 6 powiatów kuratorjum krakuskiego (województwie), to na 1674 nauuczycieli szkół powszechnych jest tam 72 wyznania moźszewskiego. Z nich 59, a więc trzy czwarte, stanowią swę wiek do czasu, kiedy ministrami oświaty był p. Stan. Głabiński i Stan. Grabski (p. Kordecki: ale uczyli w czysto żydowskich szkołach). Dlatego stwierdzam, że „zagadnienie” szkolnictwa powszechnego na tym terenie wcale nie ma miejsca. Przewo zagadnienie żydowskie w szkołach powszechnych wysunęło przez pewne czynniki powozne nie może być przemienne traktowane jako zagadnienie oświatowe”.

Ze zagadnienie nauczycieli żydów

jest kwestią oświatową dowodem tego jest, że zajął się nimi komisja budżetowa, że w tej sprawie przemawiał minister oświaty. Nie możemy się zgodzić na to, aby żyd uczył dzie-

cko polskie. Jeżeli my Polacy nie możemy otrzymać szkół wyznaniowych polskich i chrześcijańskich, jeżeli dzieci polskie ma uczyć żyd, to w takim razie rząd

H. WILDECKI.

Owielka organizacje przeciwżydowska w Polsce.

Kiedy kilka lat temu zaczęłam wskazywać na ostateczne cele żydów, natopkałem na zdziwiający brak zrozumienia. Uważano cele te za fantastyczne. Ten brak zrozumienia jest do pewnego stopnia zrozumiały. Plan bowiem i ostateczny cel żydostwa jest tak gigantyczny, a przymtem przeprowadzany tak mądrze i dla otoczenia niewidocznie, tak dokładnie dostosowany do różnych tendencji, na których żydzi działają, że człowiek, który przez cały dzień jest zajęty walką o byt, a który o kwestii żydowskiej dowiaduje się raz poraz z gazet, nie może się w tym polapać.

Ważąc coprawda w ostatnim czasie coraz to większe zainteresowanie sprawą żydowską, coraz to większe zrozumienie niebezpieczeństwa, które nam grozi, lecz nie widać nigdzie, żeby powstała organizacja, któraby uwzględniła sprawy i podstaw i i całą świadomość dążyła do celu.

A przecież chcąc odprzeżyć grożące nam niebezpieczeństwo, nie wystarczy je poznać.

Stworzenie organizacji takiej jest konieczne. Najwyższy na to czas.

Niebezpieczeństwo żydowskie. Prof. R. Rybarski w pracy swej: „Podstawy narodowego programu gospodarczego” pisze: „Nie zgodzimy się nigdy, ażeby handel oddać w ręce obce.”

Upokorzeniem jest dla nas pogląd, który każe nam rezygnować z własnego handlu i oddać go w ręce żydów.

Więś jest przeludniona. W wszystkich innych krajach ten nadmiar ludzi udaje się do miast, przechodzi do handlu i do rzemiosła, i tworzy ten w każdym państwie tak ważny stan a r e d n i.

U nas ten normalny odpływ nadmiaru ludzi ze wsi do miast jest niemożliwy. Handel i rzemiosło w miastach Kongresowych i Galicji jest w rękach żydowskich, którzy nie dopuszczają do nauki chrześcijańska.

Reszta akademików, które rok rocznie opuszczają uniwersytety, nie mogą znaleźć miejsca w zawodach wolnych. Miejsca które w kraju im się należą, zajmują żydzi.

Luźność w Polsce rozrasta się szybko. W Polsce nie ma miejsca dla dwóch narodów. Rozrost jednego be-

dzie się musiał odbywać kosztem drugiego.

W Państwie Polskiem nie może się odbywać kosztem narodu polskiego. Jeżeli w Polsce niema miejsca dla dwóch narodów, jeżeli nam się staje to za cianno, to nie my musimy ustąpić. Ustąpić muszę żydzi.

Sytuacja przedstawia się rozpaczalnie. W b. zabiorze rosyjskim i austriackim kupiectwo znajduje się prawie całkowicie w rękach żydowskich. Żydzi opanalowali 60 proc. rzemiosła. Nieruchomości miejskich 65 proc., a wykup domów z rąk polskich postępuje nadal.

Większość lekarzy w kasach chorych, większość adwokatów, to żydzi. Aplikanci adwokacy w Warszawie, Krakowie i Lwowie w 80 proc. żydzi.

Jeżeli proces opanywania życia polskiego przez żydów pójdzie w ten tempie jeszcze kilka lat, polski stan średni i niski nie udupie. Warstwa czysto polską pozostaną jedynie niżsi urzędnicy, chłopcy i robotnicy.

Musimy usunąć całkowicie wpływ żydowskie z życia narodu polskiego. Musimy oczyścić stosunki gospodarcze, polityczne i kulturalne w Polsce z wpływów żydowskich.

W ZWIERCIADLE SOWIECKIEM.

„Mranosć sowiecka”

FRANCISZEK NAJDER
Kraków, Krowoderska 33
Telefon 176-48
Rok założenia 1890
W Y T W O R N I A
MEBLI
W Y K W I N T N Y C H
Posiada na składzie:
Gotowe meble. Wykonuje prze-ważnie zamówienia według naj-nowszych projektowań, modeli w wykonaniu pierwszorzędnem.
Lokal wystawowy:
ul. Basztowa 13-15, „Feniks” i ul. Rajską wystawa Nasze Mieszkanie.
Ceny nader przystępne.
Dogodne warunki spłaty.

KOSJA W LIDZE NARODÓW.
Możemy śmiało nazwać historię bolszewiżm historią żydów. Żydzi odegrali tam przeciw najwybitniejszą rolę.

Po Litwinowie — Wallachu Meer, wydała bolszewia Trockiego, Radka, Bela Kubna, Zinowiewa i cały szereg mniejsz, lub więcej wybitnych seminaristów.

Prawa ręką Litwinowa jest nie kto inny jak żyd Sobolow — Kadok. (pochodzi z Tarnowa). On jest ratyfcielem bezbożnych szkół w Sowietach. Inni żydzi: Jarosławski, Hubelman, Scheinman i Łukaszewski kierowali związkami bezbożników. Oni to zamknięli kościoły, oni wyrzucali ludówi wiarę z serc.

Zmarzył przed niedawnym czasem komisarz oświatowy Łunaczarski (którego „zasługi” uczela nawet

prasa „światłowa”) tak powiedział: „My nienawidzimy chrześcijań. Na wet najgłupszy z nich musza być uważani za najgorszych wrogów. Oni głoszą ludzkość, miłość, my chcemy mieć nienawiść! My musimy nienawidzić i za tą cenę zubożdziemy świat. Myśmy zniszczyli królów ziemi, a teraz zniszczymy królów w chmurach! Wszystkie religie są trucizną! One usypiają ducha i zabijają go; zabijają wole i świadomość. Nasza walka musi wszystkie religie zniszczyć. Naszem zadaniem jest wszystkie religie i moralność unicestwić!”

Pomyślmy, że zwolennicy takiej „moralności” weszli do Ligii Narodów. Co na to Watykan, całe chrześcijaństwo? Czy Sowiety w Lidze Narodów nie tworzą niebezpieczeństwa dla ludzkości?

„Mranosć sowiecka”
Mamy do tego prawo. Ziemia na której żyjemy, to ziemia ojców naszych. Żyjemy w granicach państwa, wywalczonego trudem narodu polskiego, przesiąkniętego krwią najlepszych synów tej ziemi.

Prawa więc do ziemi tej mamy my.

Jak w roku 1920, tak i teraz do obrony świętych praw swoich stanąć powinien cały naród.

Ze najzardobolowskiewiczami towarzyszy! To ziemia ojców naszych. Żyjemy w granicach państwa, wywalczonego trudem narodu polskiego, przesiąkniętego krwią najlepszych synów tej ziemi.

I w jednym i w drugim wypadku, cel ostateczny to wydarcie nam owoćwoców ziemi naszej, to zaprowadzenie nad nami.

Całe społeczeństwo powinno się zjednoczyć pod hasłem walki z zalewanym żydowskim.

Bo sprawa żydowska jest najważniejszą sprawą wewnętrzną narodu polskiego.

Własnemu niedołęstwu mamy do

Problemy polskiego kupiectwa

na Śląsku.

Przy jednej z mało ruchliwych ulic Katowice znajdowały się trzy sklepy spożywcze. Właścicielami ich byli chrześcijanie. Od lat prowadzili swe interesy. Dzięki zawodowej solidarności, stosunki pomiędzy nimi panowały poprawnie. Przynajmniej jedna z nich, krzyżowe czasy. Nakazy, egzekucje wykonywali jednego z tej dobrotnej trójki. Sprzedano mu sklep na licytacji. Nabywcą był Żyd Mameła. Dwaj pozostali kupcy z mało ruchliwej uliczki przyglądali się z bólu, ze smutkiem i wprawdzie ale na myśl, że ich kolega po fachu znalazł się jako bezrobotny w Urzędzie Pośrednictwa Pracy — uśmiechali się cicho i ani myśleli przekazać żydowi w nabyciu i prowadzeniu interesu.

Minał rok jeden i drugi. Mameła robił interesy przy nieruchomości ulicze, nie płacił podatków, nie przestąpił graniczin policyjnych, ani nie przeszedł sanitarną. W końcu zrobił plażę. Nie obszedło się oczywiście bez krzyków i awantur, lecz, nikt się zbytnio nie dawał ani Mamełi, ani tym co robił awantury. Nawet komunist, który na pokrycie zaległych podatków w kwocie kilkuset złotych, zajął dwie stare spróżniadła pełni wartości 3 zł. zachował się pogodnie. Cóż dopiero mówić o naszych kupcach, którzy zacierają ręce z radości, że przetrzymali żyda, który im sporo kłopotów odebrał, nie potrzebowali się głębiej zastanawiać lub obrażać. Podnieśli tylko dumniej się w głosie i z widocznym poczuciem osobistej wartości ushiwagali klientom.

Choć nie świecie w dalszym ciągu świat niezłomny krzyż, interesy kupców z nieruchomości uliczki znane im poprawily. To też pozwalają sobie na większe wydatki. W pierwszym rzędzie zaopatryli się z rodzinami w przycwote ubrania, kupili nowe meble, słowem wszystko, co niezbędne do dostojnego życia mieszczańskich polaków, a co w żydowskich składach można było kupić „okazyjnie”. Sprawunki te załatwiali cicho, dyskretnie, ażeby się nie dowiedział bezrobotny stolarz, krawiec, szewc, rzemieślnik i kupiec Polak. Nie długo to jednak trwało. Eswiem już po kilku miesiącach żona Mamełi wynajęła lokal przy tej samej ulicy. Wielki szylid oznamiał światu, że tu właśnie znajduje się tanie źródło artykułów spożywczych. Ludzie z początku spogledali na sprzedawcę i podągał do chrześcijańskich sklepów, lecz z czasem, po jednemu, zaczęli wstępować do „żródła”. Nadzi i nieuczciwomien dokonaly nieszty. Polskie sklepy świeży pustkami. Mameła handlował, a nie miał się w bankrutować, jak to przestawiają właściciele opustoszałych sklepów, chociaż prowadził nieprzywzową konkurencję — oddając tawar rzekomo po cenie własnych kosztów. Towar Mamełi był najczystszy podły, ale biedota polska kupowała, bo nieście, nie stać ją było na lepszy, droższy. Bezrobotny robotnik i rzemieślnik Polak, nie popierany przez państwo, nie mógł sobie pozwolić na patryjotyzm. Dla niego groźb stanował majątek.

Czekając czas jakiś doszli kupcy do przekonania, że trzeba z żydem porozmawiać. Wybrali się do niego w w krótkich słowach wyluszczyli mu cel swego przybycia. Mameła wysuchał ich, uśmiechając się tajemniczo odpowiedział: „Ny, mo panowie, bardzo mi przykro, że robicie panom nieprzyjemność, ale aż ja wianien, że panowie tego nie rozumiecie, że dziś dobry towar i ucieżowicie nie decydują o zbyciu, tylko cena. Tak, cena mo panowie! U mnie ceny są nowocześnie”. Zresztą, co będziemy mówić, że do polskie było nie chociaż do nie, nie robiłby panom konkurencję. Parwie rozumia.”

Kupcy przewalili bezbronną argumentację Mamełi zdecydowaną po-

stawą. Żyd jednak się w porę ulotmił — miejsce konkurencji jest ten, że ni. Przy djabelnym krzyku Mamełi i żydowych Mamełi niefortunnie kłami opuszcili lokal konkurenta i ich rabini kancelaryj areszycyżupa Kakowskiego.

Od tej chwily wojna konkurencyjna rozgorzała na dobre na nieruchomości ulicy. Polacy począłali na wyslocie procenty, Mameła zwrócił się do rabina i otrzymał z kasy bezprocentowej pożyczkę. Rezultat wielo-

ulotmił — miejsce konkurencji jest ten, że ni. Przy djabelnym krzyku Mamełi i żydowych Mamełi niefortunnie kłami opuszcili lokal konkurenta i ich rabini kancelaryj areszycyżupa Kakowskiego.

Od tej chwily wojna konkurencyjna rozgorzała na dobre na nieruchomości ulicy. Polacy począłali na wyslocie procenty, Mameła zwrócił się do rabina i otrzymał z kasy bezprocentowej pożyczkę. Rezultat wielo-

Józef Pawliński.

Z A TEN DZIAŁ REDAKCJA NIE ODPOWIADA.

Obrazki z Zakopanego

Czy jest coś więcej głupie?

Widomo, że w czasie wojny żydzi przy pomocy różnych sztuczek wykręcili się od służby wojskowej, a jak się już w żaden sposób Machabeusz wycygnali nie mógł, to szedł na tyły i głogte wszystkie „kancelarie” pokaly od karcociągów (tu cietych). Żyd był tylko od wszelkich dostaw i robienia interesów. Więc lala się krew polska, a żydom przybywało złota, Polak gnł w rowach strzelniczych, a żyd się tużczył i zajmował jego miejsce. O tem każdy dobrze wie, a mimo to wciąż trzeba przypominać znane fakty, bo.....

Rodzina Rezerwistów, której przeską jest p. Chudzikiewiczowa An-

na, zakupila podarki na św. Mikołaja dla 80 osób u żyda Szermana, znanego parkacza i uczestnika napadu na polskiego kupca dnia 14 sierpnia ub. r.

I jaki w tem sens?

Kto jak kto, ale związki b. wojskowych powiny pamiętać o roli żydostwa w czasie wojny i po wojnie, powiny pamiętać o żydowskich dezerterach i zdradach w r. 1920.

Rezerwistowski! Okmiż się i pół konic żydowskim wpływom jawnym i tym ukrytym. Zastanów się dobrze, skąd te ostatnie ida..... Spróbuj odgadnąć!

da zachować we własnej kieszeni? A jak sukno nadzieje, czy znowu poszukacie życia krawca? Kto to tam tak plinie uważa, aby przypadkowo nie zarobił jakiś prawdziwy rezerwista Polak?

Gdzie odpocynąć niedzielną?

Piekarze żydowscy jak Beck, Roter, Ładowski rozwolą w niedziale pieczywo. Z szumem, z hukiem z trza śliciem. Patrzy na to publiczność, patrzy policja państwowa.

A ten p. Ładowski (ładne nazwisko!) rozpycha się dalej przy pomocy obniżki cen. Znany sposób.

P. SZERMAN

Towarzysz Sztumachina i jeden z najbardziej ogólnych antyżydów nie lubi prasy antyżydowskiej. Wiec jemu zapewne związek żydowski byłbykarz złeści zdzieranie wycieczek antyżydowskich. Robi to z wielkim zapalem. Zwrócić na to uwagę!

P. GUTREUND

Do Rezerwistów ciągnie. W których okopach walczył nie wiem, ale dostał zamówienie na 500 m materjału, to wiew. Wyszogito dla Rezerwistów. A czy nie moglibyście sobie same sprowadzić to sukno na mundury i ten zarobek jaki ma isć do ży-

Bziwna wońność.

Mieszkańcy miasta Żabna byli niedawno świadkami „majnu-festu” żydowskiego. Pełnym bojowej odwagi wojowniczym Szrulkom i lckom wczorazno stundarem.

Zgodzono z zażydziałego Żabna z impertynencyą odważną i bezczelnością maszerowało se śpiewami po ulicach miasteczka, wtedy gdy w kościele odbywalo się nabożeństwo. Tej dwuczapkowej byrgardie wolno było urzędzać pochód po ulicach i to z rozwiniętym sztandarem na którym brzd było godła państwa polskiego. (Obywatelce z Żabna pamiętają, że nie dawnej przesyłki, jak to chłop, rowdowy Polak i obywatel miał związać sztandary na których były obrazy Matki Boskiej Królowej Korony Polskiej i Orszek biały).

W pochodzie szła żydowska zgrajka w mundurach z pasami koalicyjnymi no i... u każdego boku zwisał rewolwer. Ciekawe czy choć jeden członek tej szanownej organizacji po drodze kartę na broń? „E-ee-e to zbyt bezczelnie, że wszyscy mają coś jakby p. W... ze wszyscy mają coś jakby legjonowe maciejówki. Czy to nie wystarczy?” Na dodatki: jeszcze urzędził zebranie pod gołem niebem, gdzie przed wotum „Zabotyńskim” śpiewali po hebrajsku jakbyś niebień.

Placzące w jesiennie szarudze z rudziałe drzewa szmynę gradem złotych liści... jak ziarna na czarne ponuro... Iszące ramki obrazów... wszystkie prawie przemienienia w to po hebrajsku, tak że słowa zaka-

Z Torunia

Żydowski „advokat”

Z Torunia donoszą: Niejaka Pelagja Królowa udala się w październiku ub. r. do żyda Jakóba Boryckiego w Toruniu, prosząc go o napisanie trzech skarg — dwie do sądu, a jedną do urzędu wojewódzkiego. Za wykonanie funkcji adwokackiej Jakóbek pobral od niej 26 zł., a tytułem opłat sądowych i stemplowych 27,40 zł.

Królowa, nie mogąc doczekać się po kilku tygodniach wyznaczenia terminu rozpraw, posłała do sądu i tu się dowiedziala, że skargi jej wogóle do kancelarii sądowej nie wpłynęły. Wobec tego zgłosiła ona sprawę w policji, która zajęła się natychmiast „panem adwokatem” i osadziła go w areszcie.

Jakóba Boryckiego sprowadzono ostatnio do sądu celem spisania protokołu. Tu nie przyniósł się on do spiszewierzenia 27,40 zł. Wyjaśnił jedynie że wniesienie skarg do sądu wstrzymał, gdyż pentnika winna mu jeszcze 2 złote, resztę za napisanie tych skarg, w końcu jednak przyniósł, że pieniądze te zużył na własne potrzeby.

Sędzia po spisaniu protokołu postanowił z obawy matactw zatrzymać żydka Boryckiego do rozprawy w areszcie.

Oto są skutki korzystania z usług żydowskich „advokatów” i t.p.

Z Krowina

Unowzysła Akademia.

Uroczystość z okazji 350-letniej rocznicy powstania Sodalacji Marjańskiej rozpoczęła się mszą świętą w kościele farnym, w czasie której składali przyrzeczenia nowe przyjaciele Sodalicii i Sodalicii. Akademia odbyła się popołudniu w Zakładzie sióstr Józefitek z uroczalym programem, wykonanym przez młodzież gimnazjalną i seminarjalną. Po przemówieniu i deklamacji nastąpiła część muzykano-wokalna, potem odegrano sztukę „Maryjka” wziętą z życia młodzieży katolickiej. Wspaniała uroczystość zakończono odpisaniem „My chcemy Boga”.

Za urządzenie akademii a szczególnie za pracę nad młodzieżą w duchu katolickim dziękujemy Prefektowi urzędowej szkoły i Gronu naukowców cielakim.

Sodalicia ma wielkie znaczenie dla nas szczególnie w czasach obecnych; wychowuje bowiem młodzież religijną, hartuje i umacnia w dobrych uczynkach i uczy żyć i pracować. Cóż bowiem z wykształcenia i z ukoniecznania nauki, jeżeli nie jest się na jakimkolwiek stanowisku prawnem i uczciwym. Sodalicii i Sodalicia nie zamianie się tak łatwo, nie popemnia o-szustw i będzie gardzić łapownictwem. Pracownicy w zakładach, w stowarzyszeniach i we wszelkich innych instytucjach narazeni są na różne szkiany ze strony żydów, którzy zna ją różne sposoby podejścia i omotania; są w tych sprawach nader doświadczeni.

Jedyną obroną przeciw kuścielom, to wychowanie religijne młodzieży w domu, w szkole i w stowarzyszeniach polskich i katolickich.

Oby młode pokolenie nie stało się powolnym narzędziem żydów ku własnej zgubie.

Nakoniec słowa biskupa pedagoga Antoniego Marcina Słomskiego: „Zle wychowane dzieci są cieniem dla całego społeczeństwa, zapaleniem nóżnie więzienia i domy przymusowej pracy”.

Wanda Prosekowa
prezident:
Szklalnica Kółek Rolniczych
w Zakopanem
— poleca po cenach, w milioie tajskich —
towary snów wca delikatesy,
zabki, wyroby z porcelany i ceramiki.

„Rodzina”

Grabarze.

Teatr sosenwiecki wystawiał sztukę żyda Słonimskiego pod tytułem „Rodzina”, która przed rokiem narobiła dużo hałasu w prasie warszawskiej. Gazety prawnicy narodowej ciskały gromy oburzenia i nawoływały do bojkotu sztuki. Cóż to jest za płeśka „Rodzina” według rozumu żydowskiego?

Rzecz dzieje się na dworze zbankrutowanego hrabiego Lekickiego. Wszyscy Polacy zaczynają od hrabiego a kończą na jego lokaju przed stawieni są w sztuce jako idjot lub nieproduktywni manjacy. Sanatorzy uważają są przez żydowskiego autora za jakichś matolek i śmieśnych frazesowiczów. Cała sala aż się trzęsła ze śmiechu, jak niby poważny sanator mówi o „państwowotwórczości”, „pionie”, „ideologii”, „konceptach” i innych beznadziejnych go na tle tej powiesznej głupoty, mądry, pracowici i gospodarni są tylko żydzi. W pierwszym rzędzie żyd Rosenberg, właściciel mylna. Żyd ten z arogancją twierdzi, że Polska to „my żydzi”, bo „my żydzi” stworzyliśmy w Polsce gospodarstwo, kulturę, wogóle wszystko co jest w Polsce coś warte. Na scenach warszawskich żyd ten dodawał: nasza córka są żonami waszych ministrów, matkami waszych dyplomatów... Nie wiadomo dlaczego ten ustęp został skrócony przez teatr sosenwiecki.

W pewnym momencie żydowski autor przez usta jednego z bohaterów sztuki twierdzi, że Polska nie jest „sanatorium”, co objaśnia bliżej, że w Polsce sanatorzy nie nie znaczą. Wszystkimi „my żydzi”. Czemże jest Polska? Polska, powiada autor, jest hotel (1) w którym odpoczywa się po walkach i po pracy w sąsiednich kipiących ziemi krajach, — hotelem dla wszystkich obcych drahów, którym się podoba uszczęśliwić Polskę swojami osobami. Obok huczy komunizm i narodowy socjalizm, — w Polsce — martwa ciżba.

Tak oto zapatrują się żydzi na naszą Polskę i na nas Polaków. Czy mamy sztukę bojkotować? Nie! Trzeba nam na nią pójść. Każdy wyślij politycznie Polak niech pójdzie na „Rodzinę” i niech naoceńnię przekona się, co o nim już myślą żydzi.

W szczególności zapraszamy gorąco na tę sztukę sanacyjnych „działaczy” niechętnie raz przynajmniej przejrzą się w żydowskim zwierciadle. Przecież padając plaktem przed żydowskim rozumem, a żydowskie pragnienie są dla nich niemal rozkazem. Przecież żydzi to według sanacji najlepsze „państwowoy”.

Panu Słonimskiemu wdzięczni jesteśmy za szerokość i za lekkość dla tych pół-Polaków, których tak dużo namnożyło się w dzisiejszej atmosferze. Wyrażam mocne przekonanie,

przyjście czas kiedy nasza polska rodzina, kiedy nasi rodacy policzą się i z „Rodziną” pana Słonimskiego i z jego szerszą żydowską rodziną. Na zakończenie — drobna uwaga. Starostów w Polsce jest kilka setek, — pomiędzy nimi mają być dobrzy, gorsi i najgorsi. Ale wojewodów w Polsce jest 16. Wojewoda to dyktator Rzeczypospolitej, wojewoda, który głępo gada, który sam nie rozumie tego co mówi, z którego wyśwyt się śmieją — nie może być na wet w dzisiejszej Polsce dla dzisiejszych żydaków. I dlatego dziwnym jest bardzo, że nikt nie sąmie się panem Słonimskim za wydrwiniwanie wy sokiego polskiego dyktarza — na wet na scenie.

Wielcy i mali.

Od dłuższego już czasu władze administracyjne stoją przed wielce ko potliwą sprawą uruchomienia małych kopalń w Zagłębiu Dąbrowskim i na Górnym Śląsku. Sprawa przedstawia się w ten sposób: Właściciele olbrzymich koncernów węglowych czynią usilne starania u władz o zamknięcie małych kopalń, które stanowią niebezpieczną konkurencję. Wiadomo, że zyczenia baronów węglowych mają moc przekonującą. To też właściciele małych kopalń wraz ze swymi załogami robotniczemi drżą o swój los. Ważnym argumentem, którym posługują się koncerny, jest fakt, że bezpieczeństwo życia robotnika na małych kopalniach nie jest należyście zabezpieczone. Dużo jest oczywiście w tem twierdzeniu prawdy. Bezpieczeństwo i warunki pracy na małych kopalniach wiele pozostawiają do życzenia, ale znów sytuacja nie przedstawia się tak beznadziejnie, jakto stara się przedstawić bogata konkurencja. Ostatecznie male kopalnie mogłyby wiele ulepszeń wprowadzić u siebie, gdyby nie ta gniebiąca niepowość — co będzie jutro? Kto zwycięży: mali, prze-

ważnie polscy posiadacze, czy też wielkie niepolskie koncerny? Naszym zdaniem sprawa zamknięcia małych kopalń winna być niezwłocznie załatwiona w sensie odmownym. Albowiem zadośćuczynienie żądaniu rekinów węglowych byłoby conajmniej dużą nierównowagą. Lub upokarzającą słabością. Zamknięcie małych kopalń spowodowałoby nie tylko uszczuplenie stanu polskiego posiadania i zmopolizowania w rękę obcych jednostek produkcję węgla, lecz powiększyłoby o tysiące armii bezrobotnych.

Robotnik - Polak zatrudniony dziś w małych kopalniach zostaby pozbawiony pracy i chleba, bo wielkie kopalnie przy obecnym stanie mechanizacji i racjonalizacji pracy i niebylewałym wyższości sił robotnika, mogą bez powiększenia swych załóg robotniczych zwiększyć o dziesiątki tysięcy tonn produkcję. Zagraniczny eksportator zagarnie zysk i wywiezie zagranicę. Rządowi polskiemu spadnie na barki nowy ciężar troszczenia się o nowe masie bezrobotnych głodnych Polaków. Społeczeństwu przysądzi nowa fala buntująca niedzy.

Co czytać?

Pracujący Polak nie powinien popierać ani brać do ręki gazet, które mu stoją na zdradzie, lub wydawane są przez jego zawziętych wrogów. Należy więc czytać pism (1) które są szczerze polskie, (2) które rozumieją cały mechanizm dzisiejszego monopolistycznego i obcego kapitalu, który jak zmora dusi Polskę. Takim pismem jest „POLSKA KARTA”. Pismo nasze, cieszy się coraz większym powodzeniem i mamy nadzieję, że zamieni się na dziennik. Tymczasem nasi rodacy, którzy codzieli chcą czytać gazetę, muszą z koniecznością czytać inne gazety. Jakże?

Polecamy czytelnikom:
1) warszawską gazetę „A.B.C.”, świetnie redagowaną, zawierającą dużo ciekawych wiadomości, o szerzej narodową, cena numeru 0, 8 str. wielkiego formatu, 15 groszy.
2) „Wielkość Warszawską” cena 10 gr., również dobra gazeta.
3) „Odrodzenie” dziennik popularny, narodowy cena 10 gr.
Ostrzegamy Czytelników przed sanacyjną prasą „czarową”, która tylko ogłupia czytelnika, a wydawana jest za wraże pieniądze.
Ostrzegamy czytelników przed „Ilustrowanym Ekspresem” i „Ekspresem Zagłębią”, gdzie przeważają żydowskie wpływy.
Również należy się z rezerwą trzymać od pism, mieniących się być organami narodowymi w stylu „Kurjera Zachodniego” jest to osobliwy typ prasy, który niewiadomo komu służy: swoim nie pomoże, a obcym nie zaszkodzi.
Ostrzegamy przed różnymi niby polskimi gazetkami, na które płać żydzi, dla tem łatwiejszego wyżysku pracującego Polaka.

Tak oto zapatrują się żydzi na naszą Polskę i na nas Polaków. Czy był już W. FIRMIE ???
„POLSKI BŁAWAT”
Z. KUDALA i J. CHODACKI
SOSNOWIEC, ORLA I. 26.
Jeżeli nie to idź i przekonaj się, że będziesz bardzo zadowolony.
?????

PRACOWNIA OBUWIA
Stanisława WOJSY
Sosenwiec, Piłsudskiego 74.
posiada stale na składzie obuwie dla dzieci i średnioi, oraz wykonuje wszelkie prace, wchodzące w zakres szewstwa. Robota solidna. Ceny niskie.

NAJDOGODNIEJ ZAPATRYWAJ SIĘ W FARBY I PRZYBORY MALARSKIE w firmie
Franciszka PIETRANKA
SOSNOWIEC, ul. Prez. Mościckiego L. 15.

Pierwsza w Zagłębiu
Chrześcijańska FABRYKA MYDŁA i Rozlewnia Octów „Ka S-Zet”
w Zagłęziu, ul. Krakowska, Nr. 4 Tel. 2-17.

Do redakcji naszej napływają liczne skargi konsumentów z dzielnicy Sosnowca Środuli, że kupcy chrześcijanie trzymają przeważnie pieczywo z piekarni żydowskich. Zapytujemy przeto: Czy wam nieznane są adresy piekarni katolickich? Przecież towary pochodzący z chrześcijańskiej piekarni jest przeważnie czystszy, dobru i tani. — Olej apel nasz nie odbiesie pożądanego skutku opublikujemy nazwiska żydowskich Włusiów. Żyd kupiec nie sprzedaje pieczywa pochodzącego z piekarni katolickiej. to też sprzedawanie przez Polaka — Polakowi żydowskiego chleba jest zwyciężaniem łajdactwem. Zapytujemy WPanie: Muchowa, Zajączkowa, Chęcińska, Kwietniowa, Kucelbowa, Skorobowa i Adamicką z Sosnowca, Solec — ślaczego to, Wy Polki, stale omijacie sklepy chrześcijańskie, a niesiecie ciężko zapracowany przez męża grosz do żyda? Czyżby towar nabyty u takiego Bada, lub Szmulca, kupca żyda, był lepszy, tańszy i smaczniejszy? Jeśli tak twierdzicie, to jesteście kłepkie gospodynie i marne kucharki. Dzieci Wasze powiedzą Wam, że bytście, że matki.

Pani M. K. zamówna chwytaelka miasta Sosnowca, skarbniczka S. N., do szklenia otwina i naprawy podłóg najela żydów. Harba!

SKŁAD APTECZNY
A. Ołędzkiego
SOSNOWIEC
Konstantynów, ul. F. Perla 3.
poleca na nadchodzący sezon perfumy, wode kolońska oraz farby olejne, pokost i t. p. CENY KONKURENCYJNE.

WARSZTAT STOLARSKI
wykonuje wszelkie meble, wykonuje wyplatki, ładnie, gabiety i t. d. Wykonanie solidne. Ceny przystępne. —
S. CURYŁO
Sosnowiec, ul. Daleka L. 4.

MAGAZYN OBUWIA
B. STAROSTECKI
Sosnowiec, ul. Warszawska 12.
POLECA: Obuwie własnego wyrobu i firm warszawskich.
Po cenach konkurencyjnych

ZAMIAST
kupować obce, liche wyroby zagraniczne kupuj wygodne, trwałe OBUWIE po cenach, niż byłoby w naszym mieście
Stanisława KACZMARKA
SOSNOWIEC, PODJAZDOWA NR. 8